

ABSTRAKT

Lidé si už od nepaměti vytváří dojmy na základě tvarů těla, charakteristik obličeje či emocionálních výrazů v nich. Všechny tyto faktory mohou měnit sociální interakce mezi lidmi a na základě nepravdivých či pravdivých úsudků ovlivňovat naše chování vůči ostatním lidem. Někdy nás i přivést do nebezpečných situací. Cílem této práce je shrnout, analyzovat a vysvětlit interakce mezi různými faktory, které ovlivňují naše vnímání potenciálních hrozeb a útočníků. Práce se zabývá primárně obličejovými a tělesnými faktory. Proto je také důležité zjistit, jaký z těchto faktorů ovlivňuje percepci hrozby ve větší míře a proč tomu tak je. Pomocí narativní literární rešerše byla provedena analýza primární literatury a interpretace výsledků jednotlivých studií. Většina studií podporuje vnímání člověka jako celku a v rámci percepce nebezpečí se ukázalo, že ve větší míře je potenciální nebezpečí vnímáno z obličeje než z těla. To ale platí pouze u neutrálních výrazů obou komponent, u emocionálních výrazů je zapotřebí dalšího výzkumu. Výsledky dále naznačují, že z obličeje se dá usuzovat i reálná schopnost boje útočníka. Tato práce má široká uplatnění v každodenním životě, ale i například u trestních rozsudků či jiných případech, kdy může percepce daného člověka pozitivně či negativně ovlivnit naše chování. Například při pracovních pohovorech, v otázkách veřejného ohrožení atd.

Klíčová slova: Hrozba, agrese, rysy obličeje, neverbální komunikace, tělesná morfologie